

► KOMENTAR

JANEZ DOLINAR, DR. MED.

Kam nas pelje COVID?

Pol leta je minilo od začetka epidemije SARS-CoV-2, ko se je življenje tako rekoč čez noč ustavilo. V vmesnem času so se ukrepi začeli sproščati, življenje se je skoraj normaliziralo, ob drugem valu pa se položaj spet zaostruje. Soočeni smo z novimi izzivi, ki puščajo več vprašanj kot odgovorov.

Medicinska stroka vlaga izjemne napore v raziskovanje bolezni, zdravljenja, razvoj cepiva, iskanje učinkovitih preventivnih ukrepov ipd. O samem virusu in njegovih daljnosežnih posledicah pa je še vedno veliko nejasnosti. Ali je okužba zgolj enkratna in se po bolezni razvije imunost; ali se lahko okužba ponovi; ali lahko bolezen preide v kronično obliko oz. pusti trajne posledice? Število objavljenih strokovnih člankov o covidu je res veliko, a vendar se v Sloveniji ob zaenkrat zelo uspešnem soočenju z boleznijo krepí nezaupanje v ukrepe in stroko. Ob začetku šolskega leta tako že v pravo gibanje narašča mnenje, da so zaščitne maske in razkužila neučinkoviti in nevarni za zdravje; da teže zbolevalo in umirajo zgolj starejši; da

je vse skupaj samo igra politike za obvladovanje množic ... Je to drža, ki lahko krasi kristjana? Je življenje mlajših več vredno od življenja starostnikov? Ob ponovnem povečevanju števila okuženih in obolelih se nam nehote vračajo podobe izpred pol leta iz Italije, Kitajske. Naš zdravstveni sistem že v »mirnem času« ne zmore postoriti vsega. Opozorila, da se je zaradi epidemije in ustavitve normalne zdravstvene dejavnosti nekaterim kroničnim bolnikom poslabšalo stanje ali so

celo umrli, so realna in še kako resnična. Vendar zdravstveni delavci pomagamo vsem in kolikor (z)moremo. Ko zmanjka kadra in postelj, se vlak ustavi in število zapletov in smrti narašča. In tega problema kratkoročno ne moremo rešiti.

Epidemija nam je prinesla tudi veliko novih spoznanj. Za mnoge je bil opomnik, da je telesna aktivnost premalokrat na dnevnem redu, da so sprehodi v naravi pomemben del zdravja, da si je treba vzeti čas za mir, premišljevanje, molitev, za spanje, za domače, da je življenje kljub hudemu tempu lahko lepo. Spet za druge je težko breme negotovosti – kaj bo s prihodki, službo, kdaj bo mogoče dokončati študij, obiskati svojce, iti k maši, kdaj se bo nehala ta nova samota ...

S prihodom jeseni nas čaka povečanje števila mnogih obolenj. Težko bo presoditi, kaj nas je zadelo in kaj nas čaka. Tudi mnogi zaposleni in delodajalci bodo morda ugotovili, da je ob bolezni vendarle pomembnejše ostati doma in poskrbeti za zdravje – lastno in ljudi okoli sebe. Upoštevanje predpisanih in svetovanih ukrepov, ki temeljijo na spoznanjih medicine, kaže našo odgovornost do drugih ljudi. Do bolnikov z rakom, z imunskimi boleznimi, z več kroničnimi boleznimi, do otrok z motnjami v razvoju itn. Za te bolnike je okužba s SARS-CoV-2 lahko usodna. Vsak ima koga v družini, med prijatelji, ki spada v ogroženo skupino. Ste se jim pripravljene odreči zavoljo lastne udobnosti? Čeprav vam je vseeno, kaj se bo zgodilo z vami, naredite ta korak za druge. Tistih nekaj minut za dobro umivanje rok in malo potrpljenja ob nošenju maske vseeno ni pretežka naloga. Navsezadnje bodo prihodnji meseci tudi preizkus zaupanja v sočloveka. Ko je potrebno zaupanje, da za našega svojca v bolnišnici, domu za ostarele skrbijo po svojih najboljših močeh, da se zdravstveni delavci trudijo kar najbolje oskrbeti vsakega pacienta, da se navsezadnje politika odloča preudarno in iskreno. Rešitev je v nas samih, saj lahko samo s skupnimi močmi, s sodelovanjem in razumevanjem premagamo izziv tega časa.

REŠITEV JE V
NAS SAMIH, SAJ
LAHKO SAMO S
SKUPNIMI MOČMI,
SODELOVANJEM IN
RAZUMEVANJEM
PREMAGAMO IZZIV
TEGA ČASA. ~